

مزامیر باب 22

سرود داوود

درخواست کمک و سرود ستایش

1 خدای من، خدای من! چرا مرا ترک کردی؟

چرا از من دور هستی و کمک نمی‌کنی

و به فریادم نمی‌رسی؟

2 آه، ای خدای من، روزها التماس می‌کنم

و تو جواب نمی‌دهی،

شبها ناله و زاری می‌کنم

و آرام ندارم.

3 اما تو به عنوان تنها قدّوس، بر تخت سلطنت نشسته‌ای

و بنی اسرائیل تو را ستایش می‌کنند.

4 نیاکان ما بر تو توکل کردند، آنها توکل نمودند

و تو آنها را نجات دادی.

5 به حضور تو زاری نمودند و رهایی یافتند.

به تو پناه آوردند و ناامید نشدند.

6 اما من کرم هستم، نه انسان.

نزد همه کس خوار و خفیف شده‌ام.

7 هر که مرا می‌بیند مسخره‌ام می‌کند،

آنها سر خود را می‌جنبانند.

8 و می‌گویند: «تو به خداوند توکل کردی،

چرا او تو را نجات نمی‌دهد؟

اگر خداوند تو را دوست دارد،

چرا به تو کمک نمی‌کند.»

9 تو بودی که مرا از رحم مادر به دنیا آوردی

و در آغوش او از من مراقبت نمودی.

10 از همان روز تولدم، تو خدای من بوده‌ای

و من به تو توکل نموده‌ام.

11 از من دور مشو،

زیرا مشکلات نزدیک است

- و کسی نیست که به من کمک کند.
- 12 دشمنان بسیاری
همچون گاوِانِ نرِ سرزمینِ باشان،
مرا احاطه کرده‌اند،
- 13 و مانند شیرانِ درنده و غران
دهان خود را برای من باز کرده‌اند.
- 14 قوت من از من بیرون رفته، همچون آبی که بر روی زمین ریخته باشد،
بندبند استخوانهایم از هم جدا شده،
و دلم مانند موم در سینه‌ام آب شده است.
- 15 گلویم همچون سفال خشک شده
و زبانم به سقف دهانم چسبیده است
و تو مرا بر روی خاک، در حال مرگ رها کرده‌ای.
- 16 دشمنان، یعنی این گروه شریر،
مانند سگ، دور مرا گرفته‌اند
و دستها و پاهای مرا سوراخ کرده‌اند.
- 17 استخوانهایم از لاغری شمرده می‌شوند.
دشمنانم به من خیره شده‌اند.
- 18 لباسهایم را بین خود تقسیم می‌کنند
و بر ردای من قرعه می‌اندازند.
- 19 اما تو ای خداوند، از من دور مشو!
ای یاور من، به دادم برس!
- 20 مرا از دم شمشیر نجات بده،
مرا از چنگ این سگها رهایی ده.
- 21 مرا از دهان این شیرها نجات بده،
و جان مرا از دست شاخهای گاوِانِ وحشی برهان.
- 22 کارهای تو را برای قوم خود بیان خواهم کرد،
تو را در حضور پرستندگان ستایش خواهم نمود.
- 23 ای خادمان خداوند، او را ستایش نمایید،
ای فرزندان یعقوب، او را گرامی بدارید،
ای بنی اسرائیل، او را پرستش نمایید،
- 24 زیرا او رنج دیدگان را فراموش نمی‌کند
و روی خود را از آنها بر نمی‌گرداند،

بلکه دعای آنها را می‌شنود و مستجاب می‌نماید.
25 در میان جماعتی بزرگ، تو را پرستش خواهم نمود!
نذرهای خود را در مقابل پرستندگان ادا خواهم کرد.
26 فقیران هر قدر که بخواهند،
خواهند خورد و سیر خواهند شد،
جویندگان خداوند، خدا شما را همیشه کامیاب سازد.
27 مردم سراسر جهان، خداوند را به یاد خواهند آورد
و همه اقوام عالم به سوی وی خواهند آمد
و او را پرستش خواهند کرد.
28 خداوند پادشاه است
و بر همه ملتها فرمانروایی خواهد کرد.
29 همه متکبران جهان در پیشگاه او تعظیم خواهند کرد،
تمام انسانهای فانی در مقابل او سجده خواهند نمود.
30 آیندگان، خداوند را خواهند پرستید؛
مردم درباره خداوند برای نسلهای آینده تعریف خواهند کرد.
31 آنانی که هنوز متولد نشده‌اند، خواهند شنید
که خداوند قوم خود را نجات داده است.